

— Добръ, той е юнакъ! завърши даскалътъ.

Току слѣдъ това пристигна на конь полковиятъ командиръ и прѣгледа разположението на двѣтъ дружини. Послѣ той слѣзе отъ коня и нѣколко врѣме обикаля изъ редоветѣ на войниците. Неговата дребна и прѣгърбена фигура, въ скромно войнишко облѣкло, едвамъ се забѣлѣзваше. Той често обичаше да ходи между войниците. Нѣкои отъ офицеритѣ дори намираха това за нѣщо прѣкалено отъ негова страна. Нѣколко врѣме той интимно и бащински разговаря съ войниците. Па повика дружиннитѣ командири и имъ прѣдаде нѣщо внушително и строго Скоро слѣдъ неговото заминаване стана извѣстно на всички, че утрѣ ще има атака на крѣпостта. Прѣднитѣ войски били на нѣколко хиляди крачки отъ турскитѣ. Поради това заповѣдаха на войниците да бждятъ на щрекъ и само за тая нощъ да построятъ палаткитѣ.

Вече се мръкваше. Лека и студена мъгла се разстла на около. Далечно на сѣверъ едвамъ се виждаха тъмнитѣ очѣртания на планини. Отъ тамъ духаше студенъ вѣтръ. Нѣкакво тежко безмълвие се надвѣси надъ мрачния бивакъ.

Войниците, събрани на групи прѣдъ палаткитѣ, си приказваха угрижено. Тѣхниятъ разговоръ се въртѣше около събитията на утрѣшния день. Тѣ бѣха чули до сега за Одриската крѣпостъ нѣща ужасни Такива новини, пущани кой знае съ каква цѣль, смуцаваха тѣхнитѣ сърдца. Тѣ се намираха въ нѣкакво недоумѣние и като че чувствуваха нужда отъ разговори.

— Знаете ли, обясняваше единъ на своитѣ другари, такива сграшни работи приказватъ Ужъ имало голѣми ями съ вода: както тичашъ и право на дъното. И подъ земята имало такива ями съ барутъ Като ги подпалятъ и заедно съ прѣстѣта отива и човѣка на горѣ. И колко други работи имало Па ако минешъ всичко това, ще те очистатъ картечниците!

— Ами, ти много знаешъ

— Право ви казвамъ, това го чухъ отъ ординарцитѣ Вечеръ тѣ тамъ слугували на офицеритѣ и слушали какво се приказвало.

— Я, гледай!

— Па какво, заключи другъ войникъ, тогава по-добръ е да не мърдаме Че то само като се покажемъ и ще ни покосятъ!

— Ами тогава? . . . Не сме дошли тука само да се излежаваме

Но между разговарящитѣ войници единъ най много отъ всички махаше съ ржцѣ. По неговото русо лице съ живи синкави очи играеше сѣнка отъ извѣстно недоволство. По